

FOB 05.474

Pligt til rekonstruktion af dokumenter

To journalister bad Statsministeriet om aktindsigt i de papirer som statsministeren medbragte i forbindelse med regeringsdannelsen i efteråret 2001. Ministeriet afslog med henvisning til at papirerne ikke kunne lokaliseres i ministeriet.

FOB 05.474

Forvaltningsret 115.4

Statsministeriet skrev til ombudsmanden at arkivlovgivningen særdeles sjældent fører til at en myndighed er forpligtet til at bevare foreløbige udgaver eller råskitser til dokumenter som siden ændres. Ministeriet mente i øvrigt at dokumenterne ville kunne undtages fra aktindsigt efter bestemmelser i offentlighedsloven.

Ombudsmanden indhentede en udtalelse fra Statens Arkiver der mente at ministeriet burde have bevaret de omhandlede dokumenter. På den baggrund udtalte ombudsmanden at ministeriet havde pligt til at bevare dokumenterne, og at det derfor var beklageligt at ministeriet ikke var i besiddelse af dem.

Ombudsmanden udtalte generelt at i de tilfælde hvor et dokument i henhold til arkivlovgivningen ikke må kasseres, har en myndighed pligt til så vidt muligt at rekonstruere dokumentet på det tidspunkt hvor det konstateres at det er bortkommet.

Da ombudsmanden ikke var i besiddelse af dokumenterne, havde han ikke grundlag for at vurdere om dokumenterne ville kunne undtages efter bestemmelser i offentlighedsloven. På samme måde havde ombudsmanden svært ved at se at ministeriet kunne vurdere dette uden at være i besiddelse af dokumenterne.

Ombudsmanden henstillede til Statsministeriet at genoptage sagen med henblik på at undersøge om det var muligt at rekonstruere papirerne - eventuelt ved en henvendelse til statsministeren - og i givet fald at tage stilling til aktindsigtsbegæringen.

(J.nr. 2004-3922-801).

Ved e-mail af 29. oktober 2004 søgte journalisterne A og B, ansat ved avis X, Statsministeriet om aktindsigt. Journalisterne skrev bl.a.:

“Med henvisning til lov om offentlighed i forvaltningen beder vi hermed om aktindsigt i samtlige dokumenter, der indeholder oplysninger om de papirer, som statsministeren medbragte til Statsministeriet i forbindelse med regeringsdannelse fra efteråret 2001.

Vi henviser til omtalen af papirerne i bogen ‘Fogh - Historien om en statsminister’ forfattet af Anne Sofie Kragh, Peoples Press, København 2004. Heri hedder det blandt andet (p. 230):

'DEPARTEMENTSCHEFEN HAVDE ALDRIG set noget lignende. Da Anders Fogh Rasmussen mødte op til sin første dag i Statsministeriet, havde han en stor bunke papirer med sig. Det var drejebogen til en ny indretning af ministerierne. Det var især den detaljerede struktur, papirerne var bygget op efter, der imponerede Nils Bernstein. Han havde i sin 30-årige karriere i centraladministrationen aldrig set et nummereringssystem, hvor hvert punkt havde fire cifre 1.1.1.1, der blev efterfulgt af 1.1.1.2 og så videre i en lang række tal. Men ressortomdannelsen blev også den største omvæltning i den danske centraladministration i 50 år.'

Vi ønsker at få tilsendt fotokopi af sagsjournalerne og af samtlige akter i sagen. Herunder tillige indsigt i de oprindelige dokumenter, som omtales i ovenstående bogcitater."

I en afgørelse af 12. november 2004 afslog Statsministeriet begæringen om aktindsigt.

Ministeriet skrev således:

"Ved e-mail af 29. oktober 2004 har De anmodet om aktindsigt i 'samtlige dokumenter, der indeholder oplysninger om de papirer, som statsministeren medbragte til Statsministeriet i forbindelse med regeringsdannelse fra efteråret 2001'.

Statsministeriet ses ikke at være i besiddelse af sådanne dokumenter. Statsministeriet kan imidlertid oplyse, at Statsministeriets departementschef, efter at regeringen Poul Nyrup Rasmussen IV indgav sin afskedsbegæring, af den tiltrædende statsminister blev præsenteret for en række konkrete ønsker til ressortomlægninger m.v. i Centraladministrationen. Ønskerne var opregnet i nogle dokumenter, som indgik i en større materialesamling. Materialesamlingen er på intet tidspunkt tilgået Statsministeriet, men de konkrete dokumenter vedrørende ressortomlægningerne m.v. blev overgivet til departementschefen. De pågældende dokumenter, som imidlertid ikke kan lokaliseres i Statsministeriet, dannede udgangspunkt for den tiltrædende statsministers drøftelser med departementschefen, som fandt sted efter aftale med den afgående statsminister. På grundlag af disse drøftelser udarbejdede Statsministeriet den samlede ressortomlægning, som blev gennemført ved kgl. resolution i forbindelse med udnævnelsen af den nye regering, jf. Statsministeriets pressemeddelelse af 27. november 2001, der vedlægges til Deres orientering.

Til Deres orientering vedlægges udskrift af Statsministeriets journaloversigt vedrørende regeringsdannelsen i 2001.

..."

Ved brev af 17. november 2004 klagede A og B til mig over Statsministeriets afgørelse. I brevet skrev de bl.a. at dokumenternes indhold måtte have "en åbenbar interesse, da der heri beskrives hvad der må antages for den største omlægning af centraladministrationen i nyere tid".

Den 24. november 2004 bad jeg Statsministeriet om udlån af sagens akter og om en udtalelse i sagen.

I en udtalelse af 24. februar 2005 skrev Statsministeriet således:

"..."

I sin klage anfører avis (X) blandt andet, at den større materialesamling, som Statsministeriet omtaler i ministeriets brev til avis (X), ifølge ministeriet blev overgivet til departementschefen. Statsministeriet finder i den forbindelse anledning til at præcisere, at alene enkelte dokumenter, men ikke materialesam-

lingen i sin helhed, blev overgivet til departementschefen. Den samlede materialesamling er således på intet tidspunkt tilgået Statsministeriet.

For så vidt angår de dokumenter, som blev overgivet til departementschefen, var der tale om en opregning af den tiltrædende statsministers ideer til konkrete ressortomlægninger m.v. Disse dokumenter indgik i grundlaget for Statsministeriets behandling af sagen om regeringsdannelsen, der mundede ud i kgl. resolution af 27. november 2001, som er gengivet i den pressemeddelelse, som i kopi var vedlagt Statsministeriets brev til avis (X) af 12. november 2004.

Som anført i Statsministeriets brev til avis (X) af 24. november 2004 ses Statsministeriet ikke længere at være i besiddelse af de pågældende dokumenter.

Statsministeriet skal i den forbindelse bemærke, at der var tale om internt arbejdsmateriale, som i forhold til Statsministeriets sagsbehandling havde karakter af et første udkast eller en råskitse til det, der, da ministeriet havde afsluttet behandlingen af sagen, mundede ud i en kongelig resolution.

Efter Statsministeriets opfattelse er offentlige myndigheder ikke forpligtede til at bevare foreløbige udgaver af eller råskitser til dokumenter, som siden ændres, uanset om de foreløbige udgaver er udarbejdet af embedsværket eller ministeren selv - evt. før ministerens tiltrædelse. En sådan forpligtelse til at opbevare foreløbige og rent interne udgaver af materiale, som typisk revideres adskillige gange under sagens behandling, ville påføre myndighederne en betydelig arbejdsbyrde, som der ikke ses at være nogen saglig begrundelse for. Det vil således efter Statsministeriets opfattelse være særdeles sjældent, at sådant foreløbigt materiale - i den udstrækning den endelige udgave af materialet opbevares - vil indeholde oplysninger, som kan siges at være af væsentlig administrativ eller retlig betydning for borgere og myndigheder, eller af betydning for beskrivelsen af det danske samfund og dets udvikling, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed.

Statsministeriet finder i forlængelse heraf anledning til at bemærke, at hvis ministeriet fortsat havde været i besiddelse af det omhandlede materiale, ville aktindsigt i materialet kunne afslås med henvisning til offentlighedslovens § 7, hvorefter retten til aktindsigt ikke omfatter en myndigheds interne arbejdsdokumenter, eller offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, om væsentlige hensyn til andre private eller offentlige interesser. Materiale af den pågældende art, som udveksles mellem en tiltrædende statsminister og Statsministeriets embedsmænd i forbindelse med ministerens tiltræden, må således anses for internt eller fuldstændigt sidestillet med internt materiale, også selvom udvekslingen sker, inden statsministeren formelt tiltræder.

...”

Den 3. juni 2005 bekræftede Statsministeriet på en af mine medarbejders forespørgsel at de i sagen omhandlede dokumenter ikke blev leveret tilbage til statsministeren efter endt brug. Statsministeriet oplyste videre at ministeriet ikke har spurgt statsministeren om han eventuelt måtte være i besiddelse af en kopi af de omhandlede dokumenter da det er ministeriets opfattelse at ministeriet ikke har pligt til at rekonstruere disse.

Den 13. juni 2005 bad jeg Statens Arkiver om en udtalelse vedrørende spørgsmålet om Statsministeriet burde have bevaret de i sagen omhandlede dokumenter. Jeg henviste i den forbindelse bl.a. til Statsministeriets omtale af § 4 i bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed i ministeriets udtalelse af 24. februar 2005.

I et brev til A og B, ligeledes af 13. juni 2005, meddelte jeg at jeg havde fundet det nødvendigt at indhente en udtalelse fra Statens Arkiver. Jeg skrev endvidere således:

“Ifølge § 4, stk. 1, 1. pkt., i offentlighedsloven (lov nr. 572 af 19. december 1985 om offentlighed i forvaltningen, som senest ændret ved lov nr. 429 af 31. maj 2000, § 80) kan enhver med de undtagelser der er nævnt i lovens §§ 7-14, forlange at blive gjort bekendt med dokumenter der er indgået til eller oprettet af en forvaltningsmyndighed som led i administrativ sagsbehandling i forbindelse med dens virksomhed.

Som det fremgår af bestemmelsens ordlyd, er det en forudsætning for at give aktindsigt at begæringen herom vedrører eksisterende dokumenter. Hvis en myndighed således har tilintetgjort et dokument, vil spørgsmålet om aktindsigt normalt bortfalde. Hvis myndigheden har været forpligtet til at bevare et dokument - eller bestemte oplysninger i et dokument - som nu er bortskaffet, vil det efter omstændighederne kunne udløse en kritik af myndighederne; men efter sagens natur vil der normalt ikke kunne blive tale om aktindsigt medmindre dokumentets indhold kan rekonstrueres og de almindelige betingelser for aktindsigt er opfyldt. Jeg henviser bl.a. til min udtalelse i Folketingets Ombudsmands beretning for 1991, s. 107

De dokumenter der er omfattet af Deres begæring om aktindsigt, eksisterede efter det oplyste ikke længere på det tidspunkt Deres anmodning om aktindsigt blev fremsat. Allerede af den grund bortfalder spørgsmålet om aktindsigt i henhold til offentlighedslovens § 4, stk. 1, 1. pkt.

Spørgsmålet er herefter om Statsministeriet *burde* have bevaret de pågældende dokumenter. Dette spørgsmål beror efter min opfattelse bl.a. på arkivlovgivningen hvilket er baggrunden for at jeg har bedt Statens Arkiver om en udtalelse.

...”

I en udtalelse af 7. juli 2005 skrev Statens Arkiver således:

“ ...

Arkivloven rummer bestemmelser om bevaring og kassation, ikke om sagsdannelse. Efter Statens Arkivers opfattelse må det udledes af god forvaltningsskik, hvilke dokumenter der under en myndigheds sagsbehandling bør tilgå sagen. Det er på den mængde arkivalier, som efter god forvaltningsskik er tilgået sagerne, arkivlovens bestemmelser om bevaring og kassation finder anvendelse.

Enhver forvaltning producerer rutinemæssigt et større antal koncepter, udkast eller forarbejder. Det beror på god forvaltningsskik at afgøre, om der tilkommer koncepter, udkast eller forarbejder en sådan interesse, at de bør tilgå sagen. Denne interesse kan være såvel retlig eller administrativ som historisk, jf. § 4 i bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og offentlige arkivers virksomhed.

For så vidt et dokument under sagsbehandlingen er tilgået sagen, beror det på bestemmelser udstedt af rigsarkivaren i medfør af § 5 i den nævnte bekendtgørelse, om der kan foretages kassation, eller der skal ske bevaring. Der argumenteres i Statsministeriets udtalelse af 24. februar 2005 bl.a. med henvisning til arkivlovgivningens overordnede kriterier for bevaring og kassation. Det synes således at fremgå, at Statsministeriet går ud fra, at de omtalte dokumenter har tilhørt den sag, som førte til udstedelse af den kgl. resolution om ændret ressortfordeling ved regeringsdannelsen.

Statens Arkiver har den 3. august 2004 udstedt bestemmelser om bevaring og kassation af arkivalier i Statsministeriet. Bestemmelsen omfatter arkivalier indtil 1997 og således ikke dokumenter fra 2001. Statsministeriets arkivalier fra perioden efter 1997 er således kun omfattet af de almindelige regler om bevaring og kassation, herunder bekendtgørelse nr. 639 af 27. juni 2001 om kassation af visse arkivalier hos statslige myndigheder.

Efter beskrivelsen af de pågældende dokumenter i Statsministeriets ovennævnte brev er der ikke tale om arkivalier af den karakter, der opregnes i § 2 i bekendtgørelse nr. 639 af 27. juni 2001.

Kassation af de pågældende dokumenter har således ikke hjemmel i de af rigsarkivaren udstedte bestemmelser om bevaring og kassation af offentlige arkivalier.

Statsministeriet har ikke henvist til de af rigsarkivaren fastsatte bestemmelser, men anført som sin opfattelse, at der var tale om materiale af foreløbig karakter, som kun i sjældne tilfælde vil indeholde oplysninger, der kan være af betydning for beskrivelsen af det danske samfund og dets udvikling, jf. det ovenfor citerede.

Statens Arkiver kan være enig med Statsministeriet i, at ikke alle koncepter eller udkast til en myndigheds udfærdigelser af den ene eller anden karakter er bevaringsværdige. Udkast til f.eks. breve, der udelukkende rummer rutinemæssige eller ikke-principielle afgørelser, vil der som hovedregel ikke være anledning til at bevare.

Bedømmelsen af, om der er tale om ikke-bevaringsværdige arkivalier, jf. arkivlovens § 4, nr. 2, kan imidlertid ikke foretages af den myndighed alene, som har tilvejebragt eller skabt de pågældende arkivalier. På den baggrund er det i arkivlovens § 8, stk. 1, fastsat, at 'Myndighederne skal drage omsorg for varetagelse af arkivmæssige hensyn, herunder at arkivalier opbevares på betryggende måde'. I bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse - § 9 - i forslag til lov om offentlige arkiver m.v., 1992, hedder det herom: 'Det præciseres, at der påhviler myndighederne ansvar for, at deres arkivalier opbevares på betryggende måde. Heri indgår det, at myndigheder ikke på egen hånd må foretage kassation af arkivalier. (...)'

I den konkrete sag er der efter ministeriets beskrivelse tale om dokumenter, der er overgivet Statsministeriets departementschef af en tiltrædende statsminister som udgangspunkt for drøftelser om ressortomlægninger m.v. i centraladministrationen, og som senere af ministeriet blev lagt til grund for udarbejdelsen af den kongelige resolution af 27. november 2004.

På den baggrund vil det formentlig have været Statens Arkivers vurdering, at de pågældende dokumenter - uanset at der var tale om første udkast eller råskitser - var af betydning for beskrivelsen af det danske samfunds udvikling, nemlig for en senere beskrivelse af omstændighederne i forbindelse med regeringsdannelsen 2001 og de administrative omlægninger i den forbindelse. Statens Arkiver må således konkludere, at Statsministeriet burde have bevaret de i sagen omhandlede dokumenter."

Den 13. juli 2005 bad jeg Statsministeriet om eventuelle bemærkninger til Statens Arkivers udtalelse.

I en udtalelse af 19. august 2005 citerede Statsministeriet indledningsvis uddrag af ministeriets afgørelse af 12. november 2004 og af ministeriets udtalelse af 24. februar 2005 og anførte videre:

"Statsministeriet skal på ny bekræfte, at de pågældende dokumenter indgik i grundlaget for Statsministeriets behandling af sagen om regeringsdannelsen.

Statsministeriet finder endvidere anledning til at præcisere, at ministeriet som anført i afgørelsen af 12. november 2004 samt i udtalelsen af 24. februar 2005 til Folketingets Ombudsmand, jfr. ovenfor, beklageligvis ikke er i besiddelse af de pågældende dokumenter som følge af, at disse ikke har kunnet lokaliseres i ministeriet. Statsministeriet har således på intet tidspunkt kasseret dokumenter i sagen.

Statsministeriet finder endvidere fortsat, at materialet ville kunne undtages fra adgangen til aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 7, hvorefter retten til aktindsigt ikke omfatter en myndigheds interne arbejdsdokumenter, eller offentlighedslovens § 13, stk. 1, nr. 6, om væsentlige hensyn til andre private eller offentlige interesser, såfremt ministeriet fortsat havde været i besiddelse af de pågældende dokumenter.

Statsministeriet har noteret sig, at de pågældende dokumenter - såfremt disse var blevet kasseret - i medfør af udtalelsen fra Statens Arkiver ikke havde været omfattet af § 2 i bekendtgørelse nr. 639 af 27. juni 2001 om kassation af visse arkivalier hos statslige myndigheder, hvorfor kassation derfor ikke ville have været hjemlet.

Statsministeriet har i det hele noteret sig Statens Arkivers udtalelse, herunder vurderingen af, hvilke hensyn der bør lægges til grund ved overvejelser om, hvorvidt arkivalier er bevaringsværdige i medfør af arkivlovens bestemmelser herom.

Statsministeriet kan på denne baggrund henholde sig til sin afgørelse af 12. november 2004.

...

Den 26. august 2005 tilsendte jeg A og B en kopi af Statsministeriets udtalelse med henblik på inden 4 uger at modtage deres eventuelle bemærkninger. Jeg modtog ikke sådanne bemærkninger.

Den 19. oktober 2005 skrev jeg i min udtalelse følgende til A og B:

Ombudsmandens udtalelse

“1. Retsgrundlag

§ 4 i arkivloven (lov nr. 1050 af 17. december 2002, som ændret ved lov-bekendtgørelse nr. 870 af 21. oktober 2003) lyder således:

‘§ 4. Statens Arkiver har til formål

1) at sikre bevaringen af arkivalier, der har historisk værdi eller tjener til dokumentation af forhold af væsentlig administrativ eller retlig betydning for borgere og myndigheder,

2) at sikre muligheden for kassation af ikke-bevaringsværdige offentlige arkivalier i samarbejde med de myndigheder, der er omfattet af denne lov,

...’

Bekendtgørelse nr. 591 af 26. juni 2003 om offentlige arkivalier og om offentlige arkivers virksomhed indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

§ 4. Bevaring og kassation af offentlige arkivalier skal gennemføres således, at det sikres,

- 1) at der sker bevaring af dokumentation for beskrivelse af det danske samfund og dets udvikling og af forhold af væsentlig administrativ eller retlig betydning for borgere og myndigheder, og
- 2) at kassation kan gennemføres systematisk og effektivt, således at de ressourcer, der anvendes i forbindelse med bevaring, udnyttes mest hensigtsmæssigt.

Stk. 2. Kassation af offentlige myndigheders arkivalier må først finde sted, når der ikke længere er administrativt eller retligt behov for dem.

§ 5. Rigsarkivaren fastsætter nærmere regler om bevaring og kassation af offentlige arkivalier. Nærmere regler om kommunale myndigheders bevaring og kassation af arkivalier fastsættes efter drøftelse med de kommunale parter.

Stk. 2. Kassation af arkivalier må kun finde sted efter bestemmelser, der fastsættes i medfør af bestemmelsen i stk. 1.

Stk. 3. Regler, der fastsættes med hjemmel i stk. 1, bringes til offentlighedens kundskab.'

Rigsarkivaren udstedte den 27. juni 2001 bekendtgørelse nr. 639 om kassation af visse arkivalier hos statslige myndigheder. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

'Kassation

§ 2. I samtlige myndigheders arkiver kasseres følgende arkivalier:

- 1) Regnskabsmateriale, jf. § 45 i bekendtgørelse nr. 188 af 18. marts 2001 om statens regnskabsvæsen m.v., jf. dog § 2, stk. 2 og 3.
- 2) Personalesager, bortset fra sager, som vedrører ansatte, der er født den 1. i en måned, eller som vedrører ansatte i chefstillinger.
- 3) Stillingsansøgninger, der ikke har ført til ansættelse.
- 4) Sager vedrørende bygningsmæssig drift, udstyr og forsyninger.
- 5) Sager vedrørende kontorhold, -maskiner samt inventar m.v.

6) Dokumenter, som er indskannet i et af Statens Arkiver godkendt elektronisk system.

7) Samlinger af materiale, der alene er tilvejebragt med henblik på inddatering i elektroniske registre, databaser m.v. (inddata).

8) Samlinger af udskrifter fra edb-systemer, der alene anvendes til opslag, orientering og kontrol (uddata).

9) Publiceret materiale (pjecer, brochurer, internetudskrifter, m.v.), som ikke har givet anledning til sagsbehandling.

10) Andet materiale, der er modtaget til orientering, og som ikke har givet anledning til sagsbehandling.

11) Materiale vedrørende fremstilling af myndighedens publikationer, herunder internetsider (udkast, korrekturer m.v.).

12) Overtallige kopier, ekstra udskrifter af dokumenter m.v.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 1, gælder ikke for departementernes arkivalier vedrørende ministerieområdernes årlige regnskab og virksomhedsregnskaber, jf. bekendtgørelse nr. 188 af 18. marts 2001 om statens regnskabsvæsen m.v., §§ 38 og 41.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 2, stk. 1, nr. 1, gælder ikke for årsregnskaber og årsberetninger m.v., som er skabt eller tilvejebragt før 31.12.1979.

§ 3. Arkivalier, der ikke er omfattet af bestemmelserne i § 2, må kun kasseres efter særskilt bemyndigelse fra Statens Arkiver.

Stk. 2. Arkivalier, der er omfattet af bestemmelserne i § 2, kasseres, når opbevaringspligt efter andre bestemmelser er opfyldt, og når de efter myndighedernes egen vurdering i øvrigt ikke længere har retlig eller administrativ betydning.'

2. Pligt til at bevare de pågældende dokumenter?

De dokumenter som den tiltrædende statsminister i sin tid overdrog til departementschefen, indgik i grundlaget for Statsministeriets behandling af sagen om regeringsdannelsen. Statsministeriets har i udtalelsen af 19. august 2005 anført at ministeriet beklageligvis ikke er i besiddelse af de pågældende dokumenter som følge af at disse ikke har kunnet lokaliseres i ministeriet. Statsministeriet har således på intet tidspunkt kasseret dokumenter i sagen.

Som det fremgår at mit brev til Dem af 13. juni 2005, er det en forudsætning for at give aktindsigt, jf. offentlighedslovens § 4, stk. 1, 1. pkt., at begæringen herom vedrører eksisterende dokumenter. I en situation som den foreliggende hvor Statsministeriet ikke er i besiddelse af de pågældende dokumenter, vil der således normalt ikke kunne blive tale om aktindsigt medmindre dokumenternes indhold kan rekonstrueres, og de almindelige betingelser for aktindsigt er opfyldt. Jeg henviser til min udtalelse i Folketingets Ombudsmands beretning for 1991, s. 107.

Det er Statens Arkivers opfattelse at de omhandlede dokumenter ikke er arkivalier af den karakter der opregnes i § 2 i bekendtgørelse nr. 639 af 27. juni 2001 om kassation af visse arkivalier hos statslige myndigheder, og Statens Arkiver har i udtalelsen af 7. juli 2005 konkluderet at Statsministeriet burde have bevaret de i sagen omhandlede dokumenter.

Statsministeriet har i udtalelsen af 19. august 2005 noteret sig at de pågældende dokumenter - såfremt disse var blevet kasseret - i medfør af udtalelsen fra Statens Arkiver ikke havde været omfattet af § 2 i den omtalte bekendtgørelse nr. 639 af 27. juni 2001, hvorfor kassation derfor ikke ville have været hjemlet. Ministeriet har endvidere i det hele noteret sig Statens Arkivers udtalelse, herunder vurderingen af hvilke hensyn der bør lægges til grund ved overvejelser om hvorvidt arkivalier er bevaringsværdige i medfør af arkivlovens bestemmelser herom.

På baggrund af bl.a. Statens Arkivers udtalelse af 7. juli 2005 mener jeg at ministeriet havde pligt til at bevare de i sagen omhandlede dokumenter, og jeg er derfor enig med Statsministeriet i at det er beklageligt at ministeriet ikke er i besiddelse af disse.

Jeg har gjort Statsministeriet bekendt med min opfattelse.

3. Pligt til rekonstruktion?

I de tilfælde hvor et dokument i henhold til arkivlovgivningen ikke må kasseres, har en myndighed efter min opfattelse pligt til så vidt muligt at rekonstruere dokumentet på det tidspunkt hvor det konstateres at det er bortkommet.

Som det fremgår ovenfor af sagsfremstillingen, bekræftede Statsministeriet telefonisk den 3. juni 2005 over for en af mine medarbejdere at de i sagen omhandlede dokumenter ikke blev leveret tilbage til statsministeren efter endt brug. Ministeriet oplyste videre at ministeriet ikke har spurgt statsministeren om han eventuelt måtte være i besiddelse af en kopi af de omhandlede dokumenter da det er ministeriets opfattelse at ministeriet ikke har pligt til at rekonstruere disse.

Som det fremgår ovenfor under pkt. 2, mener jeg på baggrund af bl.a. Statens Arkivers udtalelse af 7. juli 2005 at ministeriet havde pligt til at bevare de pågældende dokumenter, og at det derfor er beklageligt at ministeriet ikke er i besiddelse af disse. Jeg er derfor ikke enig med Statsministeriet i at ministeriet ikke har pligt til at rekonstruere dokumenterne i det omfang det er muligt.

Jeg er i den forbindelse opmærksom på at Statsministeriet i udtalelserne til mig af 24. februar 2005 og 19. august 2005 har gjort gældende at de pågældende dokumenter ville kunne undtages fra aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 7 eller § 13, stk. 1, nr. 6. Da jeg ikke er i besiddelse af de pågældende dokumenter, har jeg imidlertid ikke grundlag for at vurdere dette. På samme måde har jeg svært ved at se at Statsministeriet kan vurdere dette uden at være i besiddelse af dokumenterne.

Jeg har på den baggrund i dag henstillet til Statsministeriet at genoptage sagen med henblik på at undersøge hvorvidt det er muligt at rekonstruere de pågældende dokumenter - eventuelt ved en henvendelse til statsministeren, jf. ovenfor - og i givet fald at tage stilling til Deres begæring om aktindsigt.

Jeg foretager mig herefter ikke mere i sagen.

...

4. Orientering efter principperne i persondataloven

Statsminister Anders Fogh Rasmussen er nævnt i forbindelse med sagen.

I overensstemmelse med principperne i persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000) har jeg derfor orienteret statsminister Anders Fogh Rasmussen om Deres henvendelse hertil, ligesom jeg har tilsendt ham en kopi af nærværende brev samt en folder om ombudsmanden og persondataloven.”

NOTER: (*) FOB 1991, s. 107.